

Nieuwsbrief 2009

Het afgelopen jaar is er veel gebeurd in de *J&M Roots nurseryschool* in Madiana. Dankzij het bezoek van Bronwyn Henebury van half januari tot half april heeft de school een grote ontwikkeling doorgemaakt. Bronwyn deed in 2008 eindexamen en wilde voordat zij zou gaan studeren graag een paar maanden vrijwilligerswerk doen in Afrika. Begin januari vertrok ze met een koffer vol met spel- en knutselmateriaal naar Gambia, waar ze gastvrij door Solomon werd opgevangen. Drie maanden lang was ze iedere dag op de school. Hierdoor kon ze ons uitvoerig verslag doen van het reilen en zeilen op de school. Hoewel Solomon in zijn eentje tot nu toe veel goed werk had verricht, zag Bronwyn veel mogelijkheden het onderwijs te verbeteren. In overleg met de stichting ging Bronwyn aan de slag.

Met gevulde maag naar school

De stichting zorgde iedere dag al voor een lunch. Bronwyn merkte echter op dat halverwege de morgen de kinderen lusteloos werden en zich niet goed meer konden concentreren. Het bleek dat de meeste kinderen 's morgen thuis geen ontbijt hadden gehad en dus met honger op school zaten. Na overleg met Solomon besloot de stichting de lunch te vervangen door een stevig ontbijt. Bronwyn vertelde ons dat de kinderen zich hierdoor veel beter konden concentreren en in de pauzes zin hadden om te spelen.

Twee klassen

Toen we in 2007 de school bezochten, was al duidelijk dat de kinderen eigenlijk in twee leeftijds- (niveau) groepen ingedeeld zouden moeten worden. Er was maar 1 klaslokaal en Solomon zou niet op twee niveaus les kunnen geven omdat hij (nog) geen onderwijzersopleiding had gedaan. Hij had inmiddels wel een goede vriend, Lamin, gevraagd hem op school te assisteren. De doortastende Bronwyn zag nu mogelijkheden om een extra klaslokaaltje te realiseren en bedacht ook een lesprogramma voor de oudere kinderen. In haar reislogboek schreef ze hoe ze dat allemaal heeft gedaan:

19 februari

Daarom heb ik besloten om mijn eigen klaslokaaltje te maken van een donkere, mufte, schimmelige en volgestouwde 3 bij 3 meter bezemkast!

De 3 bij 3 meter bezemkast

Ik heb alle troep eruit gegoid, de muren dichtgemetseld en geverfd, een raam en een deur erin laten zetten, de meubels ontworpen en nu ben ik bezig met de finishing touch (maan-roos-vis posters etc.) Nadat ik met de grootste moeite achter de geboortedata van de kids was gekomen, heb ik de 12 gelukkigen gekozen (de oudsten en de slimbo's) en ik ben nu net begonnen met het lesgeven. Ze kunnen nog helemaal niets: niet lezen, schrijven, tellen, kleuren... ik begin dus bij het begin en stapje voor stapje, voetje bij voetje. Eigenlijk alles gaat hier zeer langzaam, je moet bergen verzetten om iets gedaan te krijgen.

Nieuwe manier van lesgeven

De 12 kinderen kregen Engelse les, schrijven, rekenen en knutselles. Bronwyn spreekt vloeiend Engels (haar vader is Engelsman) en dat kwam goed van pas, omdat in Gambia Engels de officiële taal is. Alle kinderen kenden na 3 maanden het alfabet en ze konden zelfs hun eigen naam schrijven en een paar woordjes lezen. Bronwyn knutselde met de kinderen en leerde ze Engelse liedjes. Solomon en Lamin waren vaak in de klas van Bronwyn en pikten op die manier al heel wat op van de andere manier van lesgeven. In Gambia wordt nog op een traditionele en weinig effectieve manier lesgegeven.

Bouw Nursery 2

Leerlingen dreunen klassikaal woordjes op, waarbij ze meestal geen besef hebben van wat ze opdreunen. Door de aanpak van Bronwyn werden de kinderen meer als individu benaderd en was er ook aandacht voor de sociale en creatieve ontwikkeling. Bronwyn schreef hierover:

1 maart

Het klaslokaal is af, de maan-roos-vis- kaarten zijn opgehangen en de tafel is glad gepolijst. De kinderen glunderen elke dag van enthousiasme, ze willen niet meer naar huis ("noh! class! class! roepen ze dan) en elke morgen als ik voet over de drempel zet, stormen ze met z'n 50-en op me af, "bowie ajaatta" zingend (Bronwyn is gekomen), klappend in de handen, stampend met de voetjes. Eenmaal in de klas zijn ze muisstil en trekken ze met de grootst mogelijke concentratie mijn stippelijntjes over. Langzaam maar zeker veranderen hun scheve, misvormde kikkervisjes in "a," "b," en "c's".

Solomon en Lamin probeer ik het fonetisch alfabet bij te brengen ('A: "eej for apple doens't make sense, "ah" for apple does') en ik probeer hen in te laten zien dat kinderen spelenderwijs meer en bovendien met plezier leren. Mijn grote gele pluche dobbelsteen doet wonderen vergeleken met hun tactiek van 'STAND UP!' om vervolgens uren achtereen de getallen op te dreunen. Ze herhalen de klanken, maar hebben geen idee wat het betekent. Wij in het Westen zijn zoveel verder. Ik had een koffer vol materiaal meegenomen: eenvoudige kinderpuzzels bijvoorbeeld, waar zelfs een volwassene zich hier geen raad mee weet. Een spelletje domino: Mission Impossible.

Nursery 1

De kokkin Fatou Badji bereidt het ontbijt

Bronwyn aan het werk in Nursery 2

Onderwijzersopleiding

Om wat Bronwyn in gang heeft gezet voort te laten zetten, stelde de stichting Solomon en Lamin voor een Teachers Summercourse te volgen. Deze opleiding die in de vakantie wordt gegeven en drie jaar duurt, leidt hen op tot bevoegd onderwijzer. Lamin en Solomon hebben afgelopen zomer de Summercourse met veel enthousiasme gevolgd. Ze lieten ons weten dat ze veel geleerd hebben over de ontwikkeling van kinderen, pedagogische en didactische vaardigheden en de rol van de ouders bij het stimuleren van hun kinderen om onderwijs te volgen. Ze vertelden dat ze veel van het geleerde al toepassen in de lessen.

Aanleg speelplaats

Bronwyn kwam met het voorstel om het terrein rondom de school in te richten tot een echte speelplaats. Ze vertelde in haar reislogboek over haar plannen en wist op die manier haar familie en vrienden zo enthousiast te maken dat ze geld gaven om haar plannen te realiseren. In maart kon ze vertellen wat er allemaal was gedaan met het geld:

7 maart 2009

Met de binnengekomen donaties heb ik een speeltuin de grond uit kunnen stampen. Als de wiedeweerga achter de lasser aan die een glijbaan, schommels en een extra wipwap zou maken. Het kostte wel veel geduld (elke keer dat ik op de afgesproken plaats en tijd klaarstond om het spul op te halen was er weer iets mis: schroeven ontbraken, de wipwap was veel te hoog, de schommel stond achter slot en grendel en de lasser was spontaan met de sleutel het binnenland ingetrokken....etc.), maar nu staat alles er dan toch en nadat ik het geleverd had vielen de kinderen laaiend enthousiast aan. Vooral de glijbaan is populair. Gelukkig kennen ze nu wel het principe van in-de-rij-staan-en-wachten-op-je-beurt, maar alsnog was het duwen en trekken.

Vervoer van het frame van de glijbaan

En nu lekker spelen!

Met mijn eigen klasje heb ik nog een keer alles herhaald. Het alfabet zit erin en ze kunnen al een paar woordjes lezen. Ik houd kaartjes op en bedek het plaatje. Zij gaan van “zzz” “èèèè” “buh” “ruh” “ah,” zijn dan 5 minuten doodstil en dan brult de slimste “zebra!!!” en trek ik de foto tevoorschijn. Glunderende gezichtjes en dolle pret.

Het schrijven gaat nu ook goed. Op de laatste lesdag hebben we, heel symbolisch, de stippelijijn “z for zebra” bereikt. En nu kunnen ze allemaal hun eigen naam schrijven, zij het wat scheef en buiten proportie maar toch! En dan te bedenken dat ze in het begin nog geen potlood vast konden houden.

Er was ook nog tijd voor een laatste knutselproject. Op grote papieren hebben we glittervissen geverfd, geknipt en geplakt. Natuurlijk werd het een dikke knoeiboel: ik kwam handen te kort om de omvallende waterflesjes op te vangen, scharen, lijm en vouwpapier door te geven, uiteenlopende ruzies te verhelpen tussen driftige kleuters.... maar de visjes zijn heel mooi geworden en de kinderen zijn zingend vertrokken met mijn afscheidscadeautjes.

Glittervisjes knutselproject

Het eindresultaat

Tot slot: een schoolreisje naar zee

Als afsluiting van haar verblijf in Gambia organiseerde Bronwyn een schoolreisje naar zee. Met onderstaand ontroerend verslag nam Bronwyn ons mee:

7 maart

En nu zit ik op het strand te krabbelen, 50 kindjes achter me zitten tevreden te picknicken. Mama's in hun vrolijke gewaden assisteren met luid gekraai. En ik schrijf omdat ik me op dit moment ook tevreden, of misschien moet ik eens zeggen (maar daar ben ik niet zo goed in) gelukkig ben!

Ik heb een schooltrip georganiseerd en het was a hell of a job, maar het is gelukt en ik ben trots op mezelf. Ik heb met kinderen in mijn armen gezwommen die nog nooit de zee hadden gezien. Het is hun eerste schoolreisje, velen zijn nog nooit het dorp uit geweest.

Vertrek in het busje naar de zee

Moeders met het eten voor het schoolreisje

Zwemmen in de zee is wel erg spannend!

Samen met juf Bowie durven ze wel!

De moeders bereiden het eten en drinken

Lekker relaxen op het strand

Samen met de moeders pootjebaden

Einde van een heerlijke dag samen op de foto

Van het dorp kon ik uiteraard geen afscheidsfanfare verwachten, maar ik heb wel vernomen dat het nieuws over de ontwikkelingen binnen de school zich als een lopend vuurtje verspreidt. Nieuwsgierige koppen steken af en toe boven de schoolmuur uit en moeders dragen hun jongste kids nu al aan voor het volgende schooljaar. En dus kan ik nu met een voldaan gevoel op de zaak terugkijken. Het was niet makkelijk, maar het is allemaal zeker niet voor niets geweest.

S' avonds terug met het busje

Bronwyn bedankt

Het is indrukwekkend wat Bronwyn in de drie maanden van haar verblijf te weeg heeft gebracht. Door haar enthousiasme en vooral door haar doorzettingsvermogen heeft ze een wezenlijke verbetering aangebracht in de school. Ze introduceerde een andere manier van lesgeven, ze heeft de kwaliteit van het onderwijs van het onderwijs verbeterd door de groep kinderen te verdelen in twee niveaugroepen, ze heeft ervoor gezorgd dat meer ouders in het dorp zich betrokken voelen bij de school en ze heeft een geweldige speelplaats gerealiseerd waar de kinderen in de pauzes uitbundig spelen. En Solomon en Lamin hebben gezien dat het anders kan en volgen nu met enthousiasme een onderwijzersopleiding. Bronwyn heel hartelijk bedankt!!!

Stand van zaken

De stichting betaalt elke maand het salaris van 3 leerkrachten en de kokkin en het dagelijkse ontbijt voor 50 leerlingen en de 4 personeelsleden. Verder betaalt de stichting de leermiddelen zoals schriften, boeken, pennen en potloden. Er is inmiddels een 3e klaslokaal en een keuken gebouwd zodat de kinderen in aparte leeftijdsgroepen les kunnen krijgen. Op dit moment wordt er een nieuwe opslagruimte gebouwd en een gedeelte van de buitenruimte bestraat, zodat er ook buiten les kan worden gegeven. Dit alles kunnen we realiseren door een grote gift van basisschool De Lans in Brummen. Zij hebben een markt gehouden waar ze door de leerlingen zelfgemaakte spullen verkochten. Namens de kinderen in Gambia bedanken we de school voor hun steun en inzet!

Rally Amsterdam Banjul

Op dit moment zijn Nico Benl en Michiel Melchior bezig met een rit door de woestijn met het team 'Busje komt zo'. Nico is leerkracht van groep 7 van de school De Lans in Brummen. In het busje nemen ze afgedankt schoolmeubilair en lesmateriaal mee van de school. Het busje zal geveild worden in Banjul en de opbrengst hiervan

Het logo van de school wordt aangebracht naast de ingang

Oudermiddag op de school!

Bronwyns laatste dag op school!

gaat naar de J&M Roots nurseryschool in Madiana. Op het moment van het schrijven van deze nieuwsbrief staan ze voor de grens met Senegal. Op 20 oktober hopen ze aan te komen in Banjul. Nico en Michiel gaan helpen met het in elkaar zetten van de meubels. De tafels en stoelen komen in het nieuwe klaslokaal. We willen Nico en Michiel heel hartelijk bedanken voor hun fantastische inzet!

Andere acties van donateurs

Schoonheidssalon Maria Bleeker

De schoonheidssalon van Maria Bleeker vierde dit jaar haar 25 jarig bestaan. Maria vroeg haar klanten i.p.v. cadeau's een bijdrage voor Gambia naar school. Door de inzameling ontving de stichting een gift van 590,- euro!

C.J. 't Gilde V.O.F. uit Geldermalsen

Van het bedrijf 't Gilde ontving de stichting een bijdrage van 400,- euro!

25 jarig jubileum Betsie Borgerink op de school De Esch

In september vierde Betsie Borgerink haar 25 jarig jubileum in het basisonderwijs op De Esch in Tilligte. In plaats van een cadeau vroeg Betsie geld voor de Stichting Gambia naar school. Door de inzameling ontving de stichting een gift van 100,- euro!

Alle gulle gevers heel hartelijk dank hiervoor.

Vaste donateurs

Namens de kinderen van de J&M Roots nurseryschool willen we natuurlijk ook al onze vaste donateurs heel hartelijk bedanken. Mede dankzij deze steun krijgen inmiddels ruim 50 kinderen in Madiana village in Gambia onderwijs.

HEEL HARTELIJK DANK!

Als u de Gambiaanse kinderen een warm hart toedraagt en de stichting wilt steunen, kunt u een bijdrage overmaken op ING rekeningnummer: 29.29.594 ten name van Stichting Gambia naar School, Groningen.

